

отъ майка си *Кръстина*, плаковчанка, попска внука, памет-
лия жена, починала въ 1893 год., че, споредъ разказитѣ на
баща ѝ, въ селото имало непримирими люде. Свадитѣ, спръч-
кванията, дори сбиванията не били рѣдки.

Вампирътъ. — Често се сговаряли групи младежи,
било да направятъ нѣщо чудно и страховито на седѣнkitѣ,
тлѣкитѣ и сбороветѣ, било да отпънатъ нѣкоя хубава мома,
или да вдигнатъ нѣкой нанизъ. Казанитѣ младежи се маски-
рали съ чудновати дрехи и красила. Съ появата си тѣ сму-
щавали мирнитѣ момци и моми и често достигали целта си.
Въ тежкитѣ чумави години хората мрѣли като мухи. Зара-
зата била голѣма, измирили цѣли семейства. Пръснатъ билъ
слухъ, че въ селото се явили ли пи ри (вампири), които мо-
рѣли хората и нападали домоветѣ имъ. Вампиритѣ ужъ
били невидими въплотени души на умрѣлитѣ. И домашнитѣ
на починалитѣ треперѣли отъ страхъ, но небивало да се про-
тивятъ, ако вампирясалитѣ мжже отъ гроба се явятъ презъ
нощта въ кѣщи. По този начинъ ставали кражби и насилия
надъ вдовицитѣ. Пламнало цѣло село, разтревожили се све-
щеници и старей.

Най-сетне старейтѣ пратили решителни хора чакъ въ
Цариградъ да доведатъ лѣкаръ противъ вампиритѣ, нареченъ
джададжия (духобоецъ). Такъвъ дошелъ, прегледалъ гро-
бищата, рогата на добитѣка въ чардата, чукалъ съ нѣкаква
прѣчка натѣкнатитѣ волски и конски глави по плетищата и
обявилъ, че селото е пълно съ вампири. Хитрецътъ духобо-
рецъ поискалъ казанъ съ вино, възварилъ виното, влѣлъ отъ
кратунка нѣкаква магьосана вода въ кипящото вино и то се
обърнало на каша. Заповѣдалъ на селянитѣ да разровятъ
гробоветѣ и поливалъ съ врѣлата каша. За да заблуди суе-
вѣрнитѣ хора, джададжията се преструвалъ, че се бори съ
нѣкакви невидими духове, мушкалъ съ остъръ желѣзенъ шишъ,
потопенъ въ нѣкакъвъ цѣръ, вържелъ съ особена тель ду-
ховетѣ, та ги напѣхвалъ въ едно черно шише, което бивало
здрави запушвано съ затулка.

Душогубецътъ престоялъ много дни да види, дали не
ще се яви пакъ нѣкой вампиръ. Презъ това време, разбира-
се, билъ добре храненъ безплатно. Заедно съ това той полу-
чавалъ много дарове. Единъ день, напълно задоволенъ, обя-
вилъ, че селото е чисто отъ вампири. Взелъ сумата 5000 гро-
ша, натоварилъ подарѣцитѣ и трѣгналъ да си върви. Нѣколко
души го придружили до село Мариино, хитрецътъ извадилъ
своята магическа прѣчка и съ нея почукувалъ по забученитѣ
говежди и конски глави по коловетѣ на плетищата. Така
обиколилъ селото. Надвечеръ, при залѣзъ слънце, когато до-
битѣкътъ се връщалъ отъ паша, лѣжецътъ почукалъ нѣ-
колко крави по роговетѣ и гордо извикалъ: „Въ това село
село нѣма вампири“.